

Z dziećmi do Jezusa Miłosiernego

Zabawy dla dzieci około Niedzieli Miłosierdzia

Pomoce: Obraz Jezusa Miłosiernego oraz dodatkowo duży napis na kartce: JEZU, UFAM TOBIE (plik: Do druku).

Na początku katecheta zapowiada, że przed zabawą dzieci mają coś narysować. Prosi, by przypomniały sobie, czy pamiętają, gdy czegoś się bały lub było im bardzo, bardzo smutno. Nie zachęca do opowiadania o swoich przeżyciach, ale jeśli któreś dziecko będzie chciało powiedzieć, o czym pomyślało, powinno zostać wysłuchane. Katecheta nie pozwala jednak na komentarze ze strony innych dzieci. Dzieci mają za zadanie narysować tę sytuację.

Następnie katecheta pokazuje obraz Jezusa Miłosiernego. Zwraca uwagę dzieci, że na obrazie Pan Jezus idzie: On przychodzi do wszystkich, którzy Go potrzebują i zwracają się do Niego. Także do tych, którzy mają trudności i jest im źle.

– Ten obraz został namalowany, bo tego chciał sam Pan Jezus. Ten obraz wyraża wielką miłość Pana Jezusa do ludzi. To OBRAZ JEZUSA MIŁOSIERNEGO. Pan Jezus powiedział, że możemy się zawsze do Niego modlić słowami „Jezu, ufam Tobie”.

Modlitwa

Dzieci powtarzają trzy razy „Jezu, ufam Tobie”.

Dzieci siadają w kręgu, a katecheta opowiada, że w pewnym domu był ten obraz Pana Jezusa. Mieszkała tam cała rodzina z dziećmi. Było też dziecko, które często się złościło (katecheta mówi właśnie o „dziecku”, a nie konkretnie o chłopcu ani dziewczynce, żeby mali słuchacze mogli się identyfikować z „bohaterem”). Pewnego razu dziecko budowało wieżę z klocków, ale mu się nie udawało. Klocki ciągle się rozsypywały. Wtedy dziecko zaczęło ze złości rzucać tymi klockami, aż w końcu złapało całe pudło po klockach i rzuciło nim o ścianę. Ale tak nieszczęśliwie, że trafiło w obraz Jezusa Miłosiernego. Obraz spadł, szyba się rozbiła i rama pękła.

– Co dziecko powinno wtedy zrobić?

Katecheta wysłuchuje podpowiedzi dzieci. Zatrzymuje się na konieczności przeproszenia przez dziecko rodziców za szkodę, którą wyrządziło. Prosi, by dzieci powiedziały, w jakich słowach przeprosiłyby rodziców. Chętne dzieci wcielają się w role (mamy, taty i dziecka) i odgrywają scenę przeprosin. Jeśli dzieci będą uważały, że należy przeprosić także Pana Jezusa, katecheta

przytakuje i chętne dziecko także może powiedzieć, w jakich słowach przeprosiłoby. Katecheta nawiązuje także do wypowiedzi dzieci o tym, że obraz trzeba naprawić i zapowiada zabawę.

Podczas zabawy katecheta śpiewa słowa poszczególnych zwrotek, a dzieci powtarzają od słów „hejże,...” i zapraszają kolejne osoby do środka kręgu. Zabawę można powtórzyć, by więcej dzieci wzięło w niej udział.

1. Zabawa na melodię *Rolnik sam w dolinie*

Dzieci chwytają się za ręce i chodzą wkoło, śpiewając słowa wierszyka do melodii „Rolnik na dolinie”. Jedno dziecko na środku kuca i zakrywa oczy. W drugim wersecie dziecko wstaje i wybiera mamę, która wchodzi do kręgu i razem kręcą się w odwrotnym kierunku niż cały krąg. Potem mama prosi tatę, tata – syna itd. W ostatnim wersecie wszystkie dzieci zatrzymują się i klaszczą w dłonie.

Dziecko się smuciło, bo obraz zniszczyło, hejże, hejże, hejże ha, dziecko się smuciło.

Dziecko prosi mamę, by odnowić ramę, hejże... dziecko prosi mamę.

Mama prosi tatę, by ocenił stratę, hejże, ... mama prosi tatę.

Tato prosi ciocię, o pomoc w kłopotcie, hejże...

Ciocia prosi dziadka, bo to sprawa rzadka, hejże...

Dziadek prosi wnuczkę, by dała deseczkę, hejże...

Wnuczka prosi majstra, co oprawiał lustra, hejże...

Majster się nie bawił i obraz naprawił, hejże...

Wszyscy w domu razem cieszą się obrazem, hejże...

[z *Poradnika metodycznego* Wydawnictwa WAM]

Dzieci znowu siadają w kręgu, a katecheta zwraca uwagę, że w tej zabawie najpierw dziecko, a potem inni, zwracali się z prośbą o pomoc do innych osób.

2. Zabawa: *Prośby*

Dzieci siadają w kręgu. Katecheta podaje dzieciom przykłady różnych prośb. Za każdym razem stawia pytanie, kto i kogo mógł tak prosić. Chętne dzieci odgrywają role na środku kręgu.

Przykłady prośb:

– Proszę, powiedz mi, która jest godzina?

– Proszę, daj mi jeść.

– Proszę, ścisź telewizor.

– Proszę, kup mi rower.

– Proszę, wybacz mi tato.

– Proszę, bądź dzisiaj grzeczny w szkole.

– Proszę, pomóż mi posprzątać mieszkanie.

Zadajemy dzieciom pytania, które pomogą im zrozumieć konieczność prośby w ich życiu.

– Kiedy o coś prosimy?

– Dlaczego wyrażanie prośby jest bardzo ważne w życiu?

W podsumowaniu katecheta jeszcze raz przypomina, że zawsze mamy prosić Pana Jezusa o pomoc, szczególnie gdy mamy trudności.

Jeśli dzieci znają już duże litery, katecheta zachęca, by napisały na swoich rysunkach modlitwę „JEZU, UFAM TOBIE”. Katecheta może zebrać rysunki lub poprosić, by powiesiły w domu w swoim pokoju.

Na zakończenie wszyscy razem powtarzają modlitwę „Jezu, ufam Tobie”.